

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **J. J.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o jednorázovou peněžní částku, o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2002, č. 430 526 081,

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 2. 2002, č. 430 526 081 **se zrušuje** pro vady řízení a věc se jí **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2002, č. 430 526 081 žalovaná přiznala žalobci podle § 5 odst. 4 zákona č. 261/2002 Sb. jednorázovou peněžní částku 60 000 Kč z důvodu jeho věznění z politických důvodů v době od 30. 6. 1970 do 28. 2. 1971.

Včas podaném opravném prostředku žalobce namítal, že byl odškodněn za 8 měsíců věznění, přestože byl soudem odsouzen i k následnému protialkoholnímu léčení na které byl eskortován přímo z věznice a byl zbaven osobní svobody dalších sedm měsíců a žádá odškodnění i za tuto dobu, neboť takto byl celkem zbaven svobody 15 měsíců.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 7. 5. 2002 navrhla potvrzení svého rozhodnutí, protože zákon č. 261/2001 Sb. se vztahuje pouze na dobu věznění, přičemž pobyt v psychiatrické léčebně na základě soudního rozhodnutí nelze považovat za dobu věznění.

Řízení Vrchního soudu v Praze bylo zahájeno dne 7. 3. 2002. Vrchní soud v Praze ve věci nerozhodl do 31. 12. 2002 a věc tak přešla na Nejvyšší správní soud, který ji dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb. (§ 132, 129 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb.) tj. jako v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Podle obsahu správního spisu podal žalobce žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. dne 12. 12. 2001 u České správy sociálního zabezpečení. Žádost podal jako politický vězeň vězněný mezi 25. únorem 1948 a 1. lednem 1990 s tím, že poukázal na rozsudek č. j. 3 Rt 3/91 ze dne 1. 2. 1991. K žádosti předložil usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 1. 2. 1991 sp. zn. 3 Rt 3/91, podle něhož ustanovením § 2 odst. 1 písm. d zákona č. 119/1990 Sb. byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 27. 5. 1970 sp. zn. 3 Ta 7/69, jímž byl J. J. odsouzen pro trestný čin hanobení republiky a jejího představitele podle § 103 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců nepodmíněně a současně byla zrušena všechna další rozhodnutí v téže trestní věci, která na zrušené rozhodnutí obsahově navazovala a to k datu kdy byla vydána a podle § 2 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb. bylo trestní stíhání obviněného J. J. pro trestný čin hanobení republiky a jejího představitele podle § 103 trestního zákona zastaveno. K žádosti žalobce předložil potvrzení vězeňské služby České republiky podle něhož J. J. vykonával trest odnětí svobody v délce 8 měsíců uložený Okresním soudem v Děčíně pod č. j. 3 Ta 7/69 pro trestný čin podle § 103 trestního zákona v době od 30. 6. 1970 do 28. 2. 1971. Dne 21. 12. 2001 byl České správě sociálního zabezpečení doručen přípis žalobce – dodatek k žádosti o jednorázové odškodnění v němž žalobce poukázal na to, že mu rozsudkem Okresního soudu v Děčíně sp. zn. 3 Ta 7/69 byla uložena mimo trestu odnětí svobody následná ochranná léčba takže nebyl propuštěn po výkonu trestu ale byl eskortován do psychiatrické léčebny na uzavřené oddělení a byl tak zbaven svobody na dalších 7 měsíců. Současně přiložil potvrzení psychiatrické léčebny Kosmonosy ze dne 25. 10. 2001 podle něhož dne 28. 2. 1971 byla zahájena ústavní ochranná protialkoholní léčba žalobce, která byla nařízena rozsudkem Okresního soudu v Děčíně č. j. 3 Ta 7/69 ze dne 27. 5. 1970. Ochranná ústavní léčba byla přeměněna na léčbu ambulantní dne 15. 9. 1971 Okresním soudem v Mladé Boleslavy. Propuštěn z léčebny byl žalobce dne 23. 9. 1971.

Žalovaná o žádosti žalobce o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. došlé jí 12. 12. 2001 a doplněné podáním žalobce došlým jí 21. 12. 2001 rozhodla rozhodnutím dne 12. 2. 2002. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2002 však žalovaná nerozhodla o celé žádosti žalobce, tedy i o jeho žádosti o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. za období od 28. 2. 1971 do 23. 9. 1971, kdy se podrobil ústavní protialkoholní léčbě na základě rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 27. 5. 1970 č. j. 3 Ta 7/69. Podle § 6 věty prvé zákona č. 261/2001 Sb. o nároku, o výši jednorázové peněžní částky a o její výplatě oprávněné osobě rozhoduje Česká správa sociálního zabezpečení. Česká správa sociálního zabezpečení pak musí ve svém rozhodnutí rozhodnout o celém návrhu oprávněné osoby. V daném případě se tak nestalo a proto soudu nezbylo než její rozhodnutí zrušit pro vady řízení podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. a věc jí vrátit k dalšímu řízení podle ustanovení § 78 odst. 4 citovaného zákona v němž je Česká správa vázána právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, tedy že je povinna rozhodnout o celém návrhu žalobce (§ 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb.).

Žalobce ve věci měl úspěch a náležela by mu náhrada nákladů řízení. Protože žádnou náhradu nákladů neúčtoval a podle obsahu spisu mu ani prokazatelné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. 9. 2003

JUDr. Ludmila Valentová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Rajčoková